

Geachte mevrouw Schouten,

Te droevig dat we in een juridisch gevecht terecht zijn gekomen.

Dat goed met de natuur en onze aarde moet worden omgegaan is wel duidelijk. De mens heeft namelijk grote impact op deze aarde en we zijn het aardig aan het verwaarlozen.

Maar één ding is zeker met stuifzand en heide gaan we de aarde niet redden en de mensheid niet voeden.

Een genuanceerder beleid is dus nodig.

Er wordt tot 6 cijfers achter de komma gekeken of er een koe in de wei mag lopen, maar auto's kunnen er zo bij worden gekocht. Vliegvakanties mogen kennelijk wel onbepaald, zonder vergunning. Liefst 3 of 4 keer per jaar. Een belastingheffing van € 0,50 per liter kerosine (in ieder geval gelijk aan wat er op een liter benzine zit), zou meer effect geven voor onze aardbol.

Ook het bijzonder vage natuurbeleid als het kappen van bomen terwijl er juist organische stof moet worden vastgelegd. Het stimuleren van (hoog)veen in Nederland waarbij kosten nog moeite worden gespaard, terwijl er in Duitsland en elders in Europa gewoon veen wordt afgegraven.

Let op dat het bepaalde natuurdoeltype geen speeltje wordt van de bioloog of natuurbeheerder. Zij kunnen met deze wet in de hand alle boeren in een hele provincie naar een faillissement leiden.

We moeten ons de volgende vragen stellen:

Wat levert de natuur ons op en wat draagt het bij aan de economie van Nederland en wat voor de consument (inwoners) en wat mag dat kosten?

Wat levert de landbouw op aan de economie van Nederland en wat voor de consument (inwoners) en wat mag voedsel kosten?

Wat levert het bijvoorbeeld het vliegverkeer op aan de economie van Nederland en wat voor de consument (inwoners) en wat mag dat kosten?

Als een boer een investering doet in een stal is dat voor bijvoorbeeld 30 jaar, en duurzamer is voor 50 jaar en een nog duurzamere stal is 100 jaar oud.

Dat kun je niet in 10 jaar (richting 2030) veranderen zonder hele hoge kosten vergoedingen. Die financiële paragraaf ontbreekt in de wet.

Het principe van drijfmest bijvoorbeeld, is uitgevonden en zeker uitgezet door de Rijksvoorlichtingsdienst die in die jaren de voorlichting gaf aan boeren hoe zij hun bedrijf konden uitbreiden. Dit heeft de boer, de consument en heel Nederland veel welvaart gebracht. Tot op het goedkoopste voedselpakket van de wereld.

Daar moet echter nu een prijs voor betaald gaan worden om dat weer te veranderen.

Een boer wil wel, maar die zit met zijn nog niet afgeschreven stal. Daarnaast moet er direct geïnvesteerd worden in een nieuwe stal met andere technieken of andere methodes welke veel geld kosten.

Integraal natuurbeheer, Natuur-inclusieve landbouw zie ik niet terug in de Wet stikstofreductie en natuurverbetering.

De wet geeft alleen maar scherpe natuurdoelen, zonder enige nuancering en weging van de belangen van de landbouwers en consumenten/inwoners van Nederland.

Dit moet anders, er moet een weging komen van belangen, de weegschaal kan niet één kant op slaan want dan is alle landbouw straks gevlucht naar het buitenland en komen we in een positie dat de weegschaal doorslaat naar natuur, maar er geen eten op die weegschaal ligt om van te eten.

Allen samen kan er weer een verandering op gang komen, maar wel met afweging van ieders belang.

Een eenvoudig voorbeeld: Bij een goede vergoeding voor een boom of houtsingel zal die boom of singel blijven staan of zelfs aangeplant worden. Maar als er geen vergoeding is en de kosten van bijvoorbeeld de loonwerker hoger zijn om er omheen te maaien dan is er de behoefte om de boom weg te willen hebben.

Als de vergoeding voor de boom hoger is dan de extra kosten om rond de boom te kunnen maaien zal er zelfs een boom bij kunnen komen. Voorwaarde is wel dat er een betrouwbare overheid is die niet later weer verbiedt een verandering aan je stal te kunnen doen omdat die boom er te dichtbij staat.

De boer werkt elke dag met de natuur, maar wel dat hij er een boterham aan kan verdienen. Dat doet de boswachter van een natuur beherende instantie ook, alleen met een ander incassosysteem erachter. Als je aan dat incassosysteem draait komen ook de boer en de natuur weer dicht bij elkaar. De overheid kan aan die knoppen draaien.

Het wegpesten van de boer is daarin niet de goede weg lijkt mij, maar juist samen met de boeren in het veld. Kijk naar distels en het beheer daarvan, kijk naar kievieten, grutto's, bomen en houtsingels en het beheer daarvan.

De boeren hebben met hun noeste arbeid mede bijgedragen aan de welvaart en ontwikkeling van dit land, aan een goedkoop voedsel pakket zodat men überhaupt op vakantie kan. Wat notabene voor de boer bijna niet is weggelegd. Ook kent de natuur in dit land nog veel mooie plekjes en de mooiste zie je vaak bij de meest eigenwijze boeren die niks moeten hebben van "moderne fratsen". In een overhoekje waar je "toch niks verbouwt" omdat het bijvoorbeeld te nat is tref je soms de mooiste natuur. In het (Europese) beleid van de laatste jaren zijn al die overhoekjes steeds meer verdwenen omdat elke vierkante centimeter verantwoord moest worden op kaarten. Dat verdwijnen is niet door de boeren bedacht, maar een effect van een overheidsmaatregel.

Leg niet de zwarte piet neer door deze wet te scherp te maken en alleen te luisteren naar de hardste schreeuwers, maar luister ook naar de werkers in dit land die niks zeggen. Creëer in de wet ruimte voor oplossingen en de zoektocht daarna.